

Falošné predstavy o Bohu

Ako začať:

- Ak máš, nechaj si s týmto **pomôcť** svojim krstným rodičom, alebo iným zrelým kresťanom!
- Najprv si **pripomeň šesť hlavných typov**.
- **Preskúmaj postoje, hodnoty a správanie sa svojich rodičov**, pretože na základe nich vnímame aj Boha a na Neho ako na „Väčšieho Otca Tam Hore“ prenášame to, čo sme videli na našich rodičoch. Potom skúmaj, či a nakoľko sa tieto ich vlastnosti odrážajú do Tvojej doterajšej podvedomej predstavy o Bohu.
- **Preskúmaj, akú predstavu o Bohu mali Tvoji rodičia a ako Ti túto svoju predstavu odovzdávali**: výchovou, príležitostnými slovami, poznámkami, svojim vlastným správaním sa, náboženským životom, postojom voči Bohu, ... Ak teba, zahrň do toho aj iné dôležité osoby: kňaz, katechéta, stretko, ... V tomto aj predchádzajúcim bode Ti pomôže forma dotazníku (porov. ďalej)
- **Preskúmaj následne sám seba** – ako sa toto všetko odrazilo v Tvojich postojoch a doterajšom zmýšľaní? Pomôž si stručnými charakteristikami v tretej časti dotazníka!
- **Zhodnot', na koľko % odhaduješ**, že ten-ktorý typ ovplyvňuje Tvoju podvedomú predstavu o Bohu. **Vyber spomedzi nich ten, ktorý je dominantný** – ktorý sa najsilnejšie v Tvojom podvedomí a dedičstve z detstva prejavuje!
- **Pokračuj podľa inštrukcií v súbore ODPOVED.PDF** (www.inky.sk – súčasť dnešnej prezentácie)

Moji rodičia ako vzor pre môj (detský) obraz Boha:

- Popíš spontánne (bez veľkého premýšľania) matku, otca aj seba 5 až 10 prívlastkami (múdry, jednoduchý, pekný, elegantný, chladný, veselý, ...). Akí boli? Aký som ja?
- Čo Ti otec ako dieťaťu *najviac* odporúčal? A čo najprísnejšie *zakazoval*? Čo bolo pre neho v živote *najdôležitejšie*? Podobne to napíš u matky. Čo z toho je v Tvojom *terajšom* živote ešte *dôležité*?
- Smel si doma žiť len a určitých podmienok? Napríklad: „Musíš sa prispôbiť a podrobiť!“; „Musíš byť výkonný a úspešný, dokázať niečo!“; „Musíš potláčať pocity ako strach, hnev, nenávisť, nedôveru, pocit viny, lebo sú zlé / slabošské / ...!“; a pod.?
- Keby si mal zhrnúť postoj otca a matky k Tebe a zhrnúť ho do jediného kľúčového slova – ako by znelo? Napríklad „miláčik“, „sklamanie“, „otrava“, „odpad“, „trofej“, „výstavný kus“, „tovar“, „boxovacie vrece“, ... alebo nejaké úplne iné?
- Aký postoj mali rodičia k pocitom? Prejavovali ich navonok, Ak hej – ako dávali najavo smútok, radosť, zlosť, strach, ...? Aké pocity prevládali?
- Dokázali rodičia priznať svoje slabosti a chyby? Zniesli kritiku? Vedeli sa odosobniť, odpútať, odpustiť?
- Prevládala medzi nimi a aj v rodine skôr atmosféra *dôvery*, alebo *nedôvery*?
- Aký bol vzťah rodičov medzi sebou? Chladne láskavý, napätý, vrelý, odtážitý, srdečný, chladný, verný, agresívne nežný, vášnivý, spoľahlivý, ...?
- Poskytovali Ti rodičia viac chválu a uznanie, alebo viac káranie a kritiku?
- Cítil si, že sa Ťa milujú a prijímajú bezpodmienečne, bez ohľadu na to, aký si – alebo si si ich lásku a pozornosť musel najprv nejako zaslúžiť – úspechom, chorobu, vydieraním, ...?
- Ako rodičia vnímali samých seba? Ako sa prejavovali v krízach a konfliktoch?
- Čo rodičia považovali za zmysel a cieľ života? Čo by mal podľa nich človek v živote dosiahnuť? Rozlišuj ich *priania* (to, čo navonok hovorili, napr. rodina, zdravie, ...) a to, čo skutočne *robili* (trávnik, pivo, futbal, telka, kariéra, zábava, ...).
- Mali rodičia zhodné alebo odlišné životné zásady? Ako sa zhodovali, ako si odporovali?
- Ako sa rodičia chovali ako *rodičia* k Vám ako k deťom? Boli srdeční, veľkorysí, slabí, silní, zásadoví, liberálni, lakomí, odtážití, nežní, pyšní, tvrdí, ...?

- Ako s Vami ako deťmi rodičia *manipulovali*, aby dosiahli svoje? Využívali chválu, kritiku, pocit viny, hrozby, strach, tvárili sa zranene a urazene,...
- Čo sa Ti na rodičoch najviac *páčilo* a čo najviac *ošklivilo*?
- Keby si mal rodičom napísať na hrob krátky nápis (epitaf), ktorý by v jednej krátkej vete, vhodnej na vytesanie na pomník, zhrnul ich život – ako by znel? Ako by znel takýto epitaf o Tebe samom, ak by ho dnes mal niekto o Tebe napísať?
- Čo myslíš (odhaduješ), že by ľudia po pohrebe Tvojich rodičov o nich povedali: „No, boli to takí...“? Čo by povedali ľudia o Tebe po Tvojom pohrebe?

Ako sa tieto vlastnosti, postoje, život rodičov premietol do môjho (detského) obrazu Boha? Do môjho vzťahu voči Bohu, postoj voči Nemu?

- Ako si Ty *manipuloval* rodičov, (citovo) ich vydieral, presviedčal o svojom...? Čo na nich zoberalo? Prenieslo sa to nejak do Tvojho vzťahu s Bohom? **Ovplyvnilo to nejak Tvoj obraz Boha?**

Ako moji rodičia vnímali Boha, náboženstvo, vieru,...

- Aký význam mala viera v Boha v živote mojich rodičov? Ako sa prejavovala, ako ju žili?
- Aké predstavy o Bohu mali rodičia navonok, „oficiálne“? A aká predstava vyžarovala z ich vzťahu s Bohom, konania, skutkov, reakcií, života?
- Aký bol súzvuk ich lásky k Bohu, k blíznym a k samým sebe? Ktorá z týchto troch lások prevládala a bola v praxi najsilnejšia? A ktorá bola najviac na okraji?

Ako sa to všetko premietlo a ovplyvnilo to môj obraz Boha a vzťah s Bohom?

Nakoľko pasujú nasledovné charakteristiky...

...do Tvojho (doterajšieho a hlavne podvedomého) obrazu Boha – o ktorom svedčia nie Tvoje slová, ale Tvoje skutky: túžby, správanie sa, spôsob života, voľba záľub, priateľov, postoj k náboženstvu,...

- **PREŤAŽUJÚCI NÁROČNÝ BOH** – kresťanstvo je hrozne ťažké a náročné, normálny človek to neodkáže, nedá sa to. Stále padám a mám preto stále pocit viny a výčitky, že neposlúcham Boha.
- **BEZCITNÝ TRESTAJÚCI BOH** – Boh ma neustále sleduje, žiadne zlo, žiaden môj hriech pred ním nie je zatajený ani zakrytý, Boh všetko vidí a všetko si budem musieť odpykať. Kedykoľvek sa v mojom živote deje niečo zlé, viem, že je to Boží trest za všetky hriechy a neostáva mi nič iné, než trpieť a poctivo si odtrpieť všetko, čo si za svoje hriechy zasluhujem. Možno sa potom nado mnou Boh nejak zmiluje...
- **ZLODEJSKÝ BOH ODRIEKANIA A SMRTI** – kresťanstvo je smutné. Oberá ma o radosť zo života, všade len samé „nesmieš“ a „musíš“. Keby som vo všetkom žil podľa kresťanstva, bol by som už len smutný zamračený človek, vôbec by som si nemohol užívať života. Keď človek občas zhreší alebo neberie vieru až tak vážne, žije sa mu lepšie, voľnejšie, radostnejšie, viac si užije života!
- **VZDIALENÝ ĽAHOSTAJNÝ BOH „RIADITEĽ“** – Boh je... kdesi. Nikdy som sa s Ním nestretol. Nikdy som nič nepocítil. V mojom živote nie je nijako prítomný. Nijak veľmi ho ani neovplyvňuje. Verím, že existuje – aj keď o tom niekedy aj pochybujem, či vôbec tam niekde nejaký Boh je...
- **PREVAŽNE NEŠKODNÝ DEDUŠKO** – Pán Boh je super. Stojí pri mne, chráni ma. Môžem sa k Nemu utiekať a On mi vždy pomôže, aby som dosiahol svoje sny a svoje túžby. Je strašne dobrý, aj keď sa proti Nemu prehreším, On mi vždy odpustí. Všetkým odpustí. Keď niekto zomrie, určite je už s Ním v Nebi, všetci dobrí ľudia sú určite v Nebi, aj keď v Neho neverili, alebo nebolo nábožní, Bohu na takýchto veciach nezáleží, On nás miluje a prijíma takých, akí sme a túži, aby sme boli šťastní a užívali si život.
- **JA SOM SVOJ BOH** – Ja mám svoju vieru. Ja mám svoj názor. Žijem si podľa seba, tak, ako sa to mne javí správne a dobré. Myslím si, že ak budem žiť úprimne podľa seba, ak bude proste sám sebou, tak je to správne – a aj Boh s tým určite bude súhlasiť. Určite nebude mať dôvod nepustiť ma preto do Neba...